

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓๐๙ (พ.ศ. ๒๕๕๘)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ และมาตรา ๔๒ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘๙) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“(๘๙) เงินได้ที่ได้รับจากส่วนแบ่งของกำไรจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ที่ได้รับจาก

(ก) การให้เช่าสังหาริมทรัพย์ที่เป็นกรรมสิทธิ์รวมอันได้มาโดยทางมรดก หรือได้รับการให้โดยเสน่หา ซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ตามส่วน ๒ หมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

(ข) ดอกเบี้ยเงินฝากตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร และถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีผู้มีเงินได้ดังกล่าวไม่ขอรับเงินภาษีที่ถูกหักไว้คืนหรือไม่ขอเครดิตเงินภาษีที่ถูกหักไว้คืนไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน”

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

อภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้ยกเลิกมาตรา ๔๒ (๑๔) แห่งประมวลรัษฎากร และได้ नियามคำว่า “คณะบุคคลที่มีโชินติบุคคล” หมายความว่า บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงกระทำการร่วมกันอันมิใช่เป็น ห้างหุ้นส่วนสามัญ” ทำให้บุคคลในคณะบุคคลที่มีโชินติบุคคลหรือผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญต้องนำ เงินส่วนแบ่งของกำไรจากคณะบุคคลที่มีโชินติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้แก่บุคคลในคณะบุคคลที่มีโชินติบุคคลหรือผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญ สำหรับการดำเนินการบางกรณี สมควรกำหนดให้เงินส่วนแบ่งของกำไรจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคล ที่มีโชินติบุคคลที่ได้จากการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นกรรมสิทธิ์รวมอันได้มาโดยทางมรดกหรือได้รับ จากการให้โดยเสน่หา และดอกเบี้ยเงินฝากตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องนำมารวมคำนวณภาษีเงินได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้